

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz

w sprawie **S. I.**

oskarżonego o czyn z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k.

po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w Sulęcinie zawartego w postanowieniu z dnia 2 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 217/23

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i na podstawie art. 37 k.p.k. sprawę Sądu Rejonowego w Sulęcinie, sygn. akt II K 217/23, przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Nowym Tomyślu.

UZASADNIENIE

W uzasadnieniu postanowienia z dnia 2 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 217/23, zamierającego wniosek o przekazanie sprawy oskarżonego S. I. , w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Rejonowy w Sulęcinie podniósł, że oskarżony S. I. w pismach procesowych wskazuje na powiązania towarzyskie, zarówno sędziego orzekającego w niniejszej sprawie, jak i innych sędziów tego Sądu, z sędzią Sądu Rejonowego w Sulęcinie W. W. Sędzia ten orzekał w sprawach oskarżonego S. I. , zakończonych jego skazaniem. Nadto SSR W. W. jest pokrzywdzonym w kolejnej sprawie przeciwko oskarżonemu S. I. . W dniu 27 marca 2024 r. do Sądu Rejonowego w Sulęcinie wpłynął akt oskarżenia przeciwko

S. I. , w którym zarzucono mu popełnienie czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. Czyn ten miał polegać na uporczywym nękanii SSR W. W. poprzez obserwowanie, śledzenie i kierowanie adresowanej do niego korespondencji mailowej, zawierającej w treści groźby popełnienia na jego szkodę przestępstwa co najmniej naruszenia nietykalności cielesnej, które wzbudziły w wymienionym uzasadnioną obawę ich spełnienia - co wywołało w pokrzywdzonym poczucie zagrożenia i istotnie naruszyło jego prywatność.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

W myśl art. 37 k.p.k. powodem przekazania sprawy przez Sąd Najwyższy innemu sądowi równorzędnemu może być tylko dobro wymiaru sprawiedliwości. Oczywistą jest rzeczą, iż jest to przesłanka o charakterze ogólnym i wybitnie ocenna. Sąd Najwyższy w orzecznictwie przyjmuje, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu mogą uzasadniać powody związane z ujemnym wpływem na swobodę orzekania lub które mogą stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., sygn. akt III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9 - 10, poz. 68, z dnia 17 maja 2001 r., sygn. akt IV KO 21/01, OSNKW 2001, z. 7- 8, poz. 58). Poza sporem jest, że dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnia przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu m.in. wówczas, gdy w następstwie konkretnych okoliczności może powstać w społecznym odbiorze przekonanie (nawet błędne), iż ta konkretna sprawa nie zostanie bezstronnie rozpoznana.

W niniejszej sprawie kwestie podniesione w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w Sulęcinie z dnia 2 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 217/23, mogą być postrzegane jako okoliczności, które nie sprzyjają obiektywnemu i bezstronnemu rozpoznaniu tej sprawy. Wprawdzie nie sposób przypuszczać aby mogły one w najmniejszym nawet stopniu wpłynąć na bezstronność orzekania przez Sąd Rejonowy w Sulęcinie, w którym orzeka 10 Sędziów, ale w odbiorze zewnętrznym taka sytuacja mogłaby stanowić podstawę do dokonywania ocen i wyciągania wniosków, nawet oczywiście bezzasadnych, lecz godzących w powagę i autorytet sądu.

Celem zapewnienia zatem możliwości rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, w warunkach wolnych od hipotetycznych nawet zarzutów dotyczących obiektywizmu sądu, Sąd Najwyższy, z mocy art. 37 k.p.k., postanowił przekazać tę sprawę Sądowi Rejonowemu w Nowym Tomyślu tj. sądowi spoza okręgu objętego właściwością Sądu Apelacyjnego w Szczecinie.

[J.J.]

[ms]